

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 590

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 3 august 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 474 din 28 iunie 2016 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 89 alin. (8) pct. 2 liniuțele 13 și 14, art. 146 alin. (5), (8), (10) și (11), art. 150 și art. 151 alin. (1), (2) și (7) din Regulamentul Senatului	2–8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
526. — Hotărâre privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Reabilitare DN 1C Dej—Baia Mare km 61 + 500—km 147 + 990”, pe raza localității Cățcău din județul Cluj	9–10
527. — Hotărâre pentru modificarea și completarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1.553/2004 privind unele modalități de încetare a practicilor ilicite în domeniul protecției intereselor colective ale consumatorilor.....	10–11
551. — Hotărâre privind acordarea titlaturii de muzeu de importanță națională Muzeului Agriculturii Slobozia, precum și pentru aprobarea schimbării denumirii acestuia	11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
221. — Ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor pentru stabilirea condițiilor aplicabile în vederea autorizării operațiunii de marcarea metalelor prețioase cu marca de garanție proprie în anul 2016.....	12–14
995. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea Planului de management și a Regulamentului sitului Natura 2000 ROSCI0329 Ôltul Superior.....	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 474

din 28 iunie 2016

referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 89 alin. (8) pct. 2 liniuțele 13 și 14, art. 146 alin. (5), (8), (10) și (11), art. 150 și art. 151 alin. (1), (2) și (7) din Regulamentul Senatului

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea sesizării de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 89 alin. (8), art. 146 alin. (5), (8), (10) și (11), art. 150 și art. 151 alin. (1), (2) și (7) din Regulamentul Senatului, sesizare formulată de un număr de 25 de senatori.

2. Sesizarea de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 3.141 din 19 aprilie 2016 și constituie obiectul Dosarului nr. 496C/2016.

3. În motivarea sesizării de neconstituționalitate se arată că art. 89 alin. (8) pct. 2 din Regulamentul Senatului prevede, printre altele, că Senatul trebuie să ia în dezbateră și adoptare în calitate de Cameră decizională proiectele de legi și propunerile legislative care se circumscriu domeniului de aplicare a dispozițiilor constituționale ale art. 123 alin. (3) — *Prefectul* și art. 125 alin. (2) — *Statutul judecătorilor*. Din moment ce art. 75 alin. (1) din Constituție stabilește limitativ domeniile în care Camera Deputaților dezbate și adoptă proiecte sau propuneri legislative în calitate de primă Cameră sesizată, fără ca printre acestea să se regăsească și domeniile reglementate de art. 123 alin. (3) — *Prefectul* și art. 125 alin. (2) — *Statutul judecătorilor*, rezultă că referirile pe care art. 89 alin. (8) pct. 2 din Regulamentul Senatului le face la dispozițiile constituționale ale art. 123 alin. (3) — *Prefectul* și art. 125 alin. (2) — *Statutul judecătorilor* sunt neconstituționale, contravenind textului constituțional anterferit.

4. Se susține că art. 146 din Regulamentul Senatului încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta sa referitoare la claritatea, precizia și previzibilitatea legii. În acest sens se arată că trimiterea pe care o face alin. (8) la alin. (5) din cadrul aceluiași articol este defectuoasă, iar concluzia care s-ar putea trage este aceea că Comisia pentru constituționalitate, libertăți civile și monitorizare a executării hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului a Senatului poate fi sesizată sau se poate autosesiza în vederea întocmirii unui raport, sub forma unei inițiative legislative, care să cuprindă prevederile care au fost puse de acord cu dispozițiile constituționale, chiar dacă decizia Curții Constituționale nu a fost încă publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, și chiar dacă instanța constituțională nu s-a pronunțat încă asupra excepțiilor de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

5. Tot cu privire la art. 146 alin. (8) din Regulamentul Senatului se arată că, în cazul în care Comisia pentru constituționalitate, libertăți civile și monitorizare a executării hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului este sesizată de președintele Senatului sau de Biroul permanent al Senatului, ea trebuie să întocmească o inițiativă legislativă prin care să se pună de acord prevederile — constatate a fi neconstituționale prin decizia Curții Constituționale — cu dispozițiile Constituției. Întocmirea acestei inițiative legislative are valoare imperativă, dreptul la inițiativă legislativă fiind convertit într-o obligație. Astfel, unii dintre membrii Comisiei trebuie să își însușească inițiativa legislativă și, pe cale de consecință, să fie adoptată cu majoritatea voturilor membrilor prezenți ai Comisiei. Or, președintele Senatului sau Biroul permanent al Senatului poate solicita unei comisii întocmirea unei lucrări, însă nu și asumarea unei inițiative legislative, nici chiar atunci când resortul acestei solicitări este o decizie a Curții Constituționale. Prin urmare, art. 146 alin. (8) din Regulamentul Senatului încalcă art. 74 alin. (4) din Constituție.

6. În continuare se subliniază că prin reglementarea obligației exclusive a Parlamentului de a pune de acord dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale cu textul Constituției s-a încălcat dreptul Guvernului de a face acest lucru, contrar art. 147 alin. (1) din Constituție.

7. Reglementarea prin același art. 146 alin. (8) din Regulamentul Senatului a dreptului grupurilor parlamentare de a formula amendamente la propunerea legislativă astfel inițiată încalcă art. 74 alin. (1) din Constituție din moment ce grupurile parlamentare nu au drept de inițiativă legislativă, iar amendamentele sunt o expresie a acestui drept. Se mai arată că inițiativa legislativă elaborată de Comisie este înaintată plenului Senatului; în aceste condiții, nu este lămurită situația în care, prin conținutul său normativ, aceasta se referă la domenii în care Camera Deputaților este primă Cameră sesizată, lăsându-se astfel la aprecierea și înțelepciunea președintelui Senatului sau a Biroului permanent al Senatului (sau a unei treimi din membrii Comisiei) să sesizeze Comisia doar cu prevederi constatate neconstituționale asupra cărora Senatul ar fi competent să opereze modificările legislative necesare, ca primă Cameră sesizată. De aceea, sunt încălcate prevederile art. 75 alin. (1) din Constituție. De asemenea, nereglementarea obligației de a solicita avizul Consiliului Legislativ — care este obligatoriu de solicitat și de dat — reprezintă o încălcare a dispozițiilor art. 79 alin. (1) din Constituție.

8. Se mai susține că din modul de redactare a art. 146 din Regulamentul Senatului nu rezultă obligația acestuia de a pune de acord prevederile constatate ca fiind neconstituționale cu dispozițiile Constituției în cazul în care decizia de neconstituționalitate a fost pronunțată în urma unei excepții de neconstituționalitate ridicate direct de Avocatul Poporului, ceea ce este contrar art. 146 lit.d) din Constituție.

9. De asemenea se apreciază că dispozițiile art. 146 alin. (10) din Regulamentul Senatului sunt neclare și imprecise prin trimiterea pe care o fac la alin. (5) al aceluiași articol. Mai mult, alin. (5) se referă doar la suspiciunea de neconstituționalitate, și anume sesizarea Curții Constituționale cu o excepție de neconstituționalitate, nereglementând ipoteza constatării neconstituționalității unor dispoziții legale, și anume admiterea excepției de neconstituționalitate; de aceea, sintagma „a fost declarată neconstituționalitatea” din corpul alin. (10) conferă acestui alineat un viciu de neconstituționalitate prin lipsă de claritate, precizie și previzibilitate.

10. În continuare se arată că actualul alin. (10) trebuia să preceadă alin. (9), că alin. (8) trebuia corelat cu alin. (11), iar alin. (11) ar fi trebuit să preceadă alin. (9) și (10); de asemenea, ca o componentă a principiului bicameralismului, Regulamentul Senatului ar trebui să ia în considerare introducerea în corpul său a unor reglementări similare cu cele ale Regulamentului Camerei Deputaților în privința comisiilor care trebuie sesizate — comisia de specialitate (în cazul Camerei Deputaților — Comisia juridică, de disciplină și imunități) și comisia sesizată în fond cu proiectul de lege sau, după caz, comisia în al cărui domeniu de activitate se încadrează respectivul act normativ.

11. Cu privire la art. 150 din Regulamentul Senatului, se apreciază că acesta nu este clar, precis și previzibil, aducându-se atingere principiului securității raporturilor juridice prevăzut de art. 1 alin. (5) din Constituție. Limitarea dreptului Senatului de a cere urmărirea penală a senatorilor care sunt sau au fost membri ai Guvernului poate primi mai multe interpretări, și anume:

— Senatul nu ar avea dreptul să ceară urmărirea penală a senatorilor care nu sunt și nici nu au fost membri ai Guvernului, ceea ce ar fi în contradicție cu art. 173 din Regulamentul Senatului;

— Senatul nu are dreptul să ceară trimiterea în judecată, percheziționarea, reținerea sau arestarea senatorilor care sunt sau au fost membri ai Guvernului, ceea ce ar fi în contradicție cu art. 173 din Regulamentul Senatului;

— Senatul nu are dreptul să ceară urmărirea penală a oricărui membru al Guvernului, ceea ce ar fi în contradicție cu art. 109 din Constituție, întrucât Senatul ar avea dreptul să ceară, potrivit autorilor sesizării de neconstituționalitate, în temeiul acestui text constituțional, urmărirea penală a oricărui membru al Guvernului, nu numai a celor care au și calitatea de senatori.

12. Se apreciază că distincția realizată de Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 270 din 10 martie 2008, cu privire la cererea de urmărire penală a membrilor și a foștilor membri ai Guvernului pentru faptele săvârșite în exercițiul funcției lor, se referă strict la situația în care Ministerul Public are inițiativa de a declanșa mecanismul procedurii de urmărire penală prin sesizarea uneia dintre cele trei autorități publice. Prin urmare, se susține că instanța constituțională a statuat cu privire la o obligație a Ministerului Public, iar nu cu privire la un drept al Parlamentului sau al Președintelui României.

13. Având în vedere aceste aspecte, coroborat cu faptul că Guvernul răspunde politic în fața Parlamentului, autorii sesizării de neconstituționalitate concluzionează în sensul că, în cazul autosesizării sale, Senatul are dreptul să ceară urmărirea penală a oricărui membru al Guvernului, iar în cazul sesizării Ministerului Public, Senatul are dreptul exclusiv să ceară urmărirea penală a senatorului care este sau a fost membru al Guvernului.

14. În continuare se arată că dispozițiile art. 151 alin. (1) și (2) din Regulamentul Senatului sunt neconstituționale, întrucât nu stabilesc situațiile în care dezbateră cererii de urmărire penală se realizează fie de către o comisie de anchetă sau de o comisie permanentă, fie de către Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări. Se ridică problema dacă comisia de anchetă sau comisia permanentă, alta decât Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, va întocmi un raport preliminar sau se va întocmi un raport numai în situația în care Ministerul Public a solicitat „aprobarea” cererii de urmărire penală. De asemenea, art. 151 alin. (7) din Regulamentul Senatului este neconstituțional, întrucât din modul său de redactare rezultă că Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări întocmește un proiect de hotărâre chiar dacă o altă comisie permanentă sau o comisie de anchetă a întocmit raportul cu privire la ancheta la care acea comisie a participat. De aceea, textul regulamentar anterferit este neconstituțional în măsura în care se interpretează în sensul că, în toate cazurile, Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări întocmește proiect de hotărâre privind cererea de urmărire penală. Mai mult, autorii sesizării de neconstituționalitate relevă anumite interpretări care ar putea fi date textului regulamentar astfel redactat, încercând să demonstreze caracterul lacunar și defectuos de redactare a acestuia.

15. În consecință, se apreciază că art. 150 și art. 151 alin. (1), (2) și (7) din Regulamentul Senatului sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) și art. 109.

16. În conformitate cu dispozițiile art. 27 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președintelui Senatului pentru a comunica punctul de vedere al Biroului permanent al Senatului.

17. Președintele Senatului nu a comunicat punctul de vedere al Biroului permanent al Senatului.

18. Dezbaterile au avut loc în ședința din 11 mai 2016, când Curtea, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a dispus amânarea pronunțării asupra cauzei pentru data de 14 iunie 2016. La această dată, constatând că nu sunt prezenți toți judecătorii care au participat la dezbateri, potrivit art. 58 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992, Curtea, în temeiul art. 57 din Legea nr. 47/1992 și al art. 56 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, a amânat pronunțarea asupra cauzei pentru data de 15 iunie 2016. La această dată, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a amânat pronunțarea asupra cauzei pentru data de 28 iunie 2016, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile regulamentare criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. c) din Constituție și ale art. 1, 10, 27 și 28 din Legea nr. 47/1992, să se pronunțe asupra sesizării de neconstituționalitate.

20. Obiectul controlului de constituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 89 alin. (8), art. 146 alin. (5), (8), (10) și (11), art. 150 și art. 151 alin. (1), (2) și (7) din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 29 februarie 2016, cu modificările și completările aduse prin Hotărârea Senatului nr. 55/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 13 aprilie 2016. În realitate, având în vedere motivarea sesizării de neconstituționalitate, Curtea constată că obiect al acesteia îl reprezintă dispozițiile art. 89 alin. (8) pct. 2 liniuțele 13 și 14, art. 146 alin. (5), (8), (10) și (11), art. 150 și art. 151 alin. (1), (2) și (7) din Regulamentul Senatului. După sesizarea Curții, Regulamentul Senatului a fost republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 387 din 20 mai 2016, textele criticate menținându-și numerotarea inițială și având următorul conținut normativ:

— Art. 89 alin. (8) pct. 2 liniuțele 13 și 14: „(8) *Senatul ia în dezbateră și adoptare, în calitate de Cameră decizională, proiectele de lege și propunerile legislative adoptate de Camera Deputaților, la sesizarea acesteia, în domeniile stabilite la art. 75 din Constituția României, republicată, după cum urmează: [...]*

2. *proiectele legilor organice prevăzute la: [...]*

— art. 123 alin. (3) — *Prefectul;*

— art. 125 alin. (2) — *Statutul judecătorilor”;*

— Art. 146 alin. (5), (8), (10) și (11): „(5) *În cazurile excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia, președintele Curții Constituționale va comunica președintelui Senatului, în temeiul art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările ulterioare, încheierea prin care a fost sesizată Curtea Constituțională, indicându-i data până la care poate să trimită punctul său de vedere. Încheierile pronunțate în dosare se transmit, spre informare, Comisiei pentru constituționalitate, libertăți civile și monitorizare a executării hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului. (...)*

(8) *La sesizarea președintelui Senatului sau a Biroului permanent, în cazurile prevăzute la alin. (5), Comisia pentru constituționalitate, libertăți civile și monitorizare a executării hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului întocmește un raport prin care înaintează plenului Senatului, sub forma unei inițiative legislative, prevederile care au fost puse în acord cu dispozițiile constituționale. Procedura poate fi declanșată și la solicitarea a cel puțin unei treimi din numărul membrilor Comisiei pentru constituționalitate, libertăți civile și monitorizare a executării hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului. În această situație, precum și în cazul sesizării de către președintele Senatului, Comisia pentru constituționalitate, libertăți civile și monitorizare a executării hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului informează Biroul permanent în vederea solicitării grupurilor parlamentare să formuleze amendamente, în termenul stabilit de către acesta, pentru a putea fi luate în dezbateră cu ocazia întocmirii raportului. (...)*

(10) *Dispozițiile alin. (5) se aplică în mod corespunzător și în cazul în care a fost declarată neconstituționalitatea prevederilor din Regulamentul Senatului.*

(11) *Reexaminarea textelor declarate neconstituționale se face întâi de prima Cameră sesizată.”;*

— Art. 150: „*Senatul are dreptul să ceară doar urmărirea penală a senatorilor care sunt sau au fost membri ai Guvernului.”;*

— Art. 151: „(1) *Dezbaterea cererii prevăzute la art. 150 se poate face pe baza raportului întocmit de o comisie de anchetă sau pe baza unui raport întocmit de o comisie permanentă, în condițiile art. 76.*

(2) *În cazul în care președintele Senatului primește o solicitare a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție de a aproba o cerere de urmărire penală a unui senator care este membru al Guvernului, respectiva solicitare este adusă la cunoștința Biroului permanent al Senatului, de îndată. Biroul permanent al Senatului are obligația să ceară Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări să prezinte, în cel mult 5 zile, o primă evaluare a respectivei solicitări și o estimare a timpului necesar pentru a realiza audierea senatorului și pentru a studia documentele înaintate de procurorul general. Pe baza evaluării preliminare, Biroul permanent al Senatului va fixa un termen de depunere a raportului de către Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, termen care nu poate fi mai mare de 14 zile. (...)*

(7) *Hotărârea privind cererea de urmărire penală, al cărei proiect este întocmit de Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, se adoptă cu votul majorității senatorilor prezenți, cu respectarea prevederilor art. 67 din Constituția României, republicată. Votul este secret și se exprimă prin bile. Hotărârea prin care Senatul cere sau nu cere urmărirea penală se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.”*

21. Dispozițiile constituționale invocate în susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt art. 1 alin. (5) în componentele sale referitoare la claritate, precizie și previzibilitate a legii, precum și la principiul securității juridice, art. 74 alin. (1) și (4) privind inițiativa legislativă, art. 75 alin. (1) privind sesizarea Camerelor, art. 79 privind Consiliul Legislativ, art. 109 alin. (2) privind răspunderea penală a membrilor Guvernului, art. 146 lit. d) privind excepția de neconstituționalitate ridicată direct de Avocatul Poporului și art. 147 alin. (1) privind efectele deciziilor Curții Constituționale.

22. Examinând sesizarea de neconstituționalitate, Curtea constată că sesizarea de neconstituționalitate îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 146 lit. c) din Constituție atât sub aspectul titularilor dreptului de sesizare, întrucât a fost semnată de un număr de 25 de senatori, cât și sub cel al obiectului controlului de constituționalitate.

23. Cu privire la critica de neconstituționalitate privind art. 89 alin. (8) pct. 2 liniuța 13 din Regulamentul Senatului, Curtea constată că referirile acestuia la dezbateră și adoptarea de către Senat în calitate de Cameră decizională a proiectelor de lege și a propunerilor legislative vizând prefectul sunt neconstituționale. O asemenea concluzie se desprinde din faptul că art. 75 alin. (1) teza întâi din Constituție reglementează în mod limitativ competența Camerei Deputaților ca primă Cameră sesizată numai în privința proiectelor sau propunerilor legislative „*pentru ratificarea tratatelor sau a altor acorduri internaționale și a măsurilor legislative ce rezultă din aplicarea acestor tratate sau acorduri, precum și proiectele legilor organice prevăzute la articolul 31 alineatul (5), articolul 40 alineatul (3), articolul 55 alineatul (2), articolul 58 alineatul (3), articolul 73 alineatul (3) literele e), k), l), n), o), articolul 79 alineatul (2), articolul 102 alineatul (3), articolul 105 alineatul (2), articolul 117 alineatul (3), articolul 118 alineatele (2) și (3), articolul 120 alineatul (2),*

articolul 126 alineatele (4) și (5) și articolul 142 alineatul (5)”. Din moment ce teza a doua a acestui alineat reglementează competența generală a Senatului de primă Cameră sesizată pentru „celelalte proiecte de legi sau propuneri legislative”, rezultă că, pentru domeniile care nu au fost expres date în competența de reflecție a Camerei Deputaților, revine Senatului competența de a le dezbate și adopta în această calitate. Întrucât dispozițiile constituționale ale art. 123 alin. (3) — Prefectul nu sunt expres menționate în cuprinsul tezei întâi a art. 75 alin. (1) din Constituție, rezultă că Senatul este Camera de reflecție, și nu decizională, în privința acestora.

24. Legiuitorul constituent derivat, prin art. 123 alin. (3), a scos din sfera art. 73 alin. (3) lit. e) din Constituție atribuțiile prefectului, ceea ce denotă faptul că reglementările referitoare la prefect cunosc o configurație distinctă față de cele referitoare la Guvern. Este o relație precum cea de la general (Guvern) la special (prefect). A nu accepta această teză înseamnă că art. 123 alin. (3) din Constituție este un text redundant din moment ce, oricum, potrivit art. 73 alin. (3) lit. e) din Constituție, atribuțiile prefectului erau reglementate tot prin lege organică. Or, Constituția — în speță art. 123 alin. (3) — trebuie interpretată în sensul de a produce efecte juridice, și nu într-un sens contrar. Singura semnificație juridică a trimiterii la legea organică, din cuprinsul art. 123 alin. (3), este aceea că constituentul derivat a dorit ca procedura de adoptare a legii organice să difere cu referire la sesizarea Camerelor, astfel încât Camera decizională să fie Camera Deputaților. Aceasta este și jurisprudența Curții Constituționale, care, prin Decizia nr. 747 din 4 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 922 din 11 decembrie 2015, paragraful 28, a statuat că „aspectele referitoare la tutela administrativă, competență exclusivă a prefectului, trebuie reglementate prin lege organică adoptată potrivit art. 123 alin. (3) din Constituție. Acest aspect se traduce, în ceea ce privește competența și sesizarea Camerelor Parlamentului, prin stabilirea ca primă Cameră sesizată a Senatului, iar Camera Deputaților devine astfel Camera decizională”.

25. De altfel, Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 225 din 24 martie 2008, a fost adoptată în calitate de Cameră decizională de Camera Deputaților, iar singura lege de modificare exclusivă a Legii nr. 340/2004 a fost Legea nr. 181/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 179/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 340/2004 privind instituția prefectului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 450 din 24 mai 2006, care a fost, de asemenea, adoptată de Camera Deputaților în calitate de Cameră decizională.

26. Curtea a subliniat în jurisprudența sa că, „întrucât criteriile de partajare a competențelor celor două Camere, precum și modalitatea de soluționare a unor eventuale conflicte de competențe sunt expres prevăzute în Legea fundamentală, [...] fiecare Cameră a Parlamentului este obligată să aplice întocmai dispozițiile art. 75 din Constituție” (Decizia nr. 747 din 4 noiembrie 2015, *precitată*, paragraful 33, și Decizia nr. 1.018 din 19 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 22 iulie 2010).

27. Având în vedere cele anterior expuse, Curtea constată că dispozițiile art. 89 alin. (8) pct. 2 liniuța 13 din Regulamentul Senatului prin trimiterea la art. 123 alin. (3) din Constituție sunt neconstituționale, fiind contrare art. 75 alin. (1) din Constituție.

28. În schimb, cu privire la art. 89 alin. (8) pct. 2 liniuța 14 din Regulamentul Senatului, Curtea reține că conținutul normativ al art. 125 alin. (2) din Constituție se subsumează celui al art. 73 alin. (3) lit. l) din Constituție, acest din urmă text constituțional cuprinzând toată sfera de relații sociale privitoare la justiție, respectiv organizare, funcționare, statut. Mai mult, art. 125 alin. (2) din Constituție face trimitere la faptul că reglementarea aspectelor care țin de cariera magistratului — așadar, de statutul acestuia — se realizează prin legea organică a Consiliului Superior al Magistraturii, lege care face parte din art. 73 alin. (3) lit. l) din Constituție. Acesta la rândul său este cuprins în art. 75 alin. (1) teza întâi din Constituție, astfel că, în privința acestui domeniu, competența decizională aparține Senatului. Or, nu este de conceput ca unele elemente ce țin de statutul judecătorilor să fie reglementate printr-o lege organică adoptată de Senat în calitate de Cameră decizională, iar altele de Camera Deputaților în calitate de Cameră decizională. Legiuitorul constituent derivat nu s-a îndepărtat de la unitatea de procedură și reglementare care trebuie să caracterizeze relațiile sociale care privesc justiția, eventuala dificultate de interpretare în sensul anterior arătat rezultând din faptul că la data adoptării Legii de revizuire a Constituției României nr. 429/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 29 octombrie 2003, nu existau mai multe legi care să reglementeze relații sociale referitoare la justiție, ci una singură, respectiv Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească. Or, chiar dacă intenția legiuitorului constituent derivat a fost aceea ca organizarea judiciară, statutul judecătorilor și procurorilor și organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii să fie reglementate prin legi separate, nu se poate trage concluzia că s-a dorit și reglementarea unor proceduri distincte în privința sesizării Camerelor Parlamentului.

29. În consecință, Curtea constată că art. 125 alin. (2) din Constituție se subsumează categoriei de legi reglementate la art. 73 alin. (3) lit. l), legi în privința cărora Senatul este Cameră decizională. De aceea, Curtea constată că dispozițiile art. 89 alin. (8) pct. 2 liniuța 14 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

30. Cu privire la criticile de neconstituționalitate privind art. 146 alin. (5) din Regulamentul Senatului, Curtea observă, mai întâi, că art. 146 alin. (5) teza întâi din Regulamentul Senatului reia conținutul normativ al art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992; cu privire la o asemenea modalitate de configurare a conținutului actelor normative, Curtea a statuat că „regulamentul nu poate dubla conținutul normativ al unei legi sau viceversa, ambele categorii de acte normative având obiect de reglementare diferit, chiar dacă ele se întrepătrund prin prisma domeniilor în care intervin (...). În caz contrar, se creează un paralelism de reglementare; în acest sens, art. 16 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, prevede, în mod expres, că «În procesul de legiferare este interzisă instituirea acelorași reglementări în mai multe articole sau aliniate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative. Pentru sublinierea unor conexiuni legislative se utilizează norma de trimitere»” (a se vedea Decizia nr. 260 din 8 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 11 mai 2015, paragraful 32).

31. Mai mult, Curtea reține că, reluându-se în Regulamentul Senatului o prevedere dintr-o lege și având în vedere conținutul său normativ, practic, se stabilește o normă de conduită în sarcina președintelui Curții Constituționale. Or, în jurisprudența Curții Constituționale s-a reținut că prevederile regulamentului sunt constituționale în măsura în care privesc numai organizarea internă și funcționarea Camerei și în măsura în care nu reglementează în materii ce trebuie reglementate prin alte acte juridice; Regulamentul Camerei Deputaților/Senatului nu poate cuprinde reguli de fond ce țin de domeniul legilor, ci doar reguli de procedură pentru realizarea acestora. Așadar, din moment ce Regulamentul Camerei Deputaților/Senatului este o hotărâre care reglementează organizarea internă și proprie a Camerei, prevederile sale nu pot stabili drepturi și obligații decât pentru deputați, precum și pentru autoritățile, demnitarii și funcționarii publici, în funcție de raporturile constituționale pe care le au cu Camera/Senatul. Ca atare, prin Regulamentul Camerei Deputaților/Senatului nu se pot stabili drepturi și obligații în sarcina unor subiecte de drept din afara Camerei Deputaților/Senatului (Decizia nr. 45 din 17 mai 1994 și Decizia nr. 46 din 17 mai 1994, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 27 mai 1994, Decizia nr. 601 din 14 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.022 din 17 noiembrie 2005, Decizia nr. 602 din 14 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.027 din 18 noiembrie 2005, sau Decizia nr. 317 din 13 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 23 mai 2006).

32. Având în vedere cele anterior expuse, Curtea reține că Regulamentul Senatului nu poate cuprinde o normă de conduită care ține de domeniul legii și că, prin urmare, nu o poate dubla; în consecință, Curtea constată că prin această modalitate de reglementare dispozițiile art. 146 alin. (5) teza întâi Regulamentul Senatului sunt contrare art. 64 alin. (1) din Constituție, norma în cauză nereferindu-se la modul de organizare și funcționare a Senatului.

33. În schimb, art. 146 alin. (5) teza a doua din Regulamentul Senatului respectă domeniul de incidență din punct de vedere material al regulamentului, ca act de organizare internă și proprie a Senatului, fiind conform art. 64 alin. (1) din Constituție.

34. Cu privire la critica de neconstituționalitate privind art. 146 alin. (8) și (10) din Regulamentul Senatului, Curtea constată, în primul rând, faptul că acestea fac trimitere la ipoteza normativă a alin. (5) al aceluiași articol, ipoteză care se referă la atribuția președintelui Curții Constituționale de a comunica încheierea de sesizare a Curții cu o excepție de neconstituționalitate președintelui Senatului în vederea formulării de către acesta a punctului său de vedere asupra temeiniciei excepției. În al doilea rând, Curtea reține că ipoteza normativă a alin. (8) și (10) se referă la obligațiile procedurale care revin Senatului în situația constatării neconstituționalității unei legi, pe calea excepției de neconstituționalitate, sau a unei prevederi din Regulamentul Senatului. Trimiterea astfel operată de la alin. (8) la alin. (5) devine, în aceste condiții, lipsită de sens, cele două texte reglementând aspecte diferite. Se reține astfel că alin. (5) nu aduce în discuție o decizie de constatare a neconstituționalității, ci se referă la o atribuție a președintelui Curții Constituționale care premerge judecarea excepției, iar finalitatea judecării este încă incertă sub aspectul soluției, astfel încât nu se poate accepta ideea că în toate aceste cazuri — când se comunică încheierea de sesizare în vederea exprimării punctului de vedere al președintelui Senatului — se naște

obligația Senatului de a declanșa procedura de punere de acord a legii cu decizia Curții Constituționale. O asemenea necorelare legislativă contravine cerinței de precizie a legii prevăzute de art. 8 alin. (4) din Legea nr. 24/2000, potrivit căruia „*Textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce. Nu se folosesc termeni cu încărcătură afectivă. Forma și estetica exprimării nu trebuie să prejudicieze stilul juridic, precizia și claritatea dispozițiilor*”, încălcându-se astfel art. 1 alin. (5) din Constituție în componenta sa referitoare la calitatea actelor normative.

35. Din această necorelare rezultă și încălcarea art. 1 alin. (5) coroborat cu art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (1) din Constituție, cu privire la obligația Parlamentului de a pune de acord dispozițiile legale constatate ca fiind neconstituționale pe cale de excepție de neconstituționalitate ridicată direct de Avocatul Poporului. Astfel, este evident că, dacă nu ar fi existat norma de trimitere, era acoperită și această ipoteză; însă, prin norma de trimitere defectuos reglementată, ipoteza excepției de neconstituționalitate ridicate direct de Avocatul Poporului a fost în mod implicit exclusă/omisă, ceea ce înseamnă că la nivel regulamentar a fost eludată punerea în aplicare a obligației consacrate constituțional de art. 147 alin. (1) din Constituție.

36. Cu privire la încălcarea prin art. 146 alin. (8) din Regulamentul Senatului a dispozițiilor art. 74 alin. (4) din Constituție, Curtea constată că, potrivit acestui text constituțional, numai deputații, senatorii și cetățenii care exercită dreptul la inițiativă legislativă pot prezenta propuneri legislative, nu și o comisie permanentă sau *ad-hoc* a Camerei Deputaților, Senatului sau o comisie comună a celor două Camere. În consecință, întocmirea de către o comisie parlamentară a unui raport sub forma unei inițiative legislative este discutabilă atât din punctul de vedere al titularului dreptului de inițiativă legislativă, cât și din acela al conținutului raportului, raportul neputând-se identifica chiar cu propunerea legislativă. Chiar dacă o comisie, organ intern de lucru al Camerelor Parlamentului, a cărei activitate are caracter pregătitor pentru a oferi forului deliberativ toate elementele necesare adoptării deciziei (a se vedea Decizia nr. 209 din 7 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 22 martie 2012), este compusă din deputați sau/și senatori, actul adoptat de comisie nu se confundă cu drepturile și obligațiile care rezultă din calitatea de deputat sau senator. Astfel, actul adoptat de comisie nu poate să substituie — indirect — dreptul la inițiativă legislativă a deputaților sau senatorilor chiar dacă aceștia fac parte din comisie; de altfel, Regulamentul Senatului nu poate adăuga la Constituție în sensul recunoașterii acestui drept și organismelor de lucru ale Parlamentului. În consecință, art. 146 alin. (8) din Regulamentul Senatului este contrar art. 74 alin. (4) din Constituție.

37. În continuare, Curtea reține că grupurile parlamentare nu sunt titulari ai dreptului la inițiativă legislativă, astfel încât nu pot nici iniția, nici propune amendamente la un proiect/propunere legislativă. De principiu, dreptul de a prezenta amendamente derivă din dreptul de inițiativă legislativă, astfel încât numai Guvernul, senatorii și deputații pot formula amendamente (desigur, o circumstanțiere se impune în privința inițiativei cetățenești, titularii acesteia neputând depune amendamente).

38. Prin urmare, este neconstituțională reglementarea dreptului grupurilor parlamentare de a propune amendamente la o inițiativă legislativă, încălcându-se art. 74 alin. (1) din Constituție.

39. Cu privire la critica referitoare la faptul că inițiativa legislativă astfel formulată nu se supune avizării Consiliului Legislativ, Curtea constată că o atare critică nu se confirmă, întrucât, potrivit art. 9 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, „(...) proiectele de legi, propunerile legislative, precum și proiectele de ordonanțe și de hotărâri cu caracter normativ ale Guvernului se supun în mod obligatoriu avizării Consiliului Legislativ”. Or, regulamentele parlamentare au o altă sferă de reglementare, diferită de cea a legii, astfel încât ele nu pot modifica sau completa o reglementare legală, ci doar să prevadă modul specific de punere în aplicare a acesteia la nivelul Parlamentului. De aceea, nu se poate reține că nereglementarea expresă prin art. 146 alin. (8) din Regulamentul Senatului a obligației de a solicita avizul Consiliului Legislativ în cazul inițiativei legislative întocmite sub formă de raport de Comisia pentru constituționalitate, libertăți civile și monitorizare a executării hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului a Senatului ar consacra o excepție de la o obligație legală deja existentă cu aplicabilitate generală.

40. Cu privire la faptul că textul legal criticat nu reglementează în mod expres sesizarea comisiei doar cu prevederi constatate ca fiind neconstituționale asupra cărora Senatul ar fi competent să opereze modificările legislative necesare ca primă Cameră sesizată, Curtea constată că o atare susținere este neîntemeiată, întrucât inițiatorii propunerilor legislative nu sunt limitați de vreo normă constituțională în acest sens; aceștia dispun de plenitudinea dreptului la inițiativă legislativă, și nu fracționată în funcție de competența de Cameră de reflecție sau decizională a Camerei din care fac parte. Astfel, un senator are dreptul să depună o propunere legislativă care intră în competența de primă Cameră sesizată a Camerei Deputaților, iar un deputat are dreptul să depună o propunere legislativă care intră în competența de primă Cameră sesizată a Senatului. Aspectele tehnice se rezolvă în ședințele Biroului permanent, iar în situația în care o Cameră a adoptat în calitate de Cameră decizională o prevedere ce ar fi intrat în competența sa de reflecție, se aplică art. 75 alin. (4) din Constituție, iar în ipoteza inversă, art. 75 alin. (5) din Constituție.

41. Curtea constată că trimiterea alin. (10) — care se referă la controlul de constituționalitate a regulamentelor parlamentare — la alin. (5) — care se referă la excepția de neconstituționalitate — din corpul aceluiași articol este contrară art. 1 alin. (5) din Constituție, fiind lipsită de precizia de care trebuie să fie caracterizată o normă juridică (cu privire la cerințele de claritate, precizie și previzibilitate a legii, a se vedea Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014, paragrafele 223—227), în sensul că, pe de o parte, președintele Curții Constituționale solicită punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei corespunzătoare, și nu punctul de vedere al președintelui Senatului, iar, pe de altă parte, în ipoteza normativă a art. 146 lit. c) din Constituție, sesizarea Curții Constituționale nu se face prin încheiere pronunțată de instanța judecătorească, în speță nefiind incidente reglementările referitoare la ipoteza unui control concret, ci a celui abstract de constituționalitate.

42. Curtea constată că art. 146 alin. (11) din Regulamentul Senatului este, de asemenea, contrară art. 1 alin. (5) din Constituție, fiind lipsit de precizia de care trebuie să fie caracterizată o normă juridică. Reglementarea criticată — referindu-se la reexaminarea textelor constatate ca fiind neconstituționale — nu este aplicabilă doar ipotezei normative a art. 146 lit. a) sau d) din Constituție, ci și Regulamentului

Senatului. Or, pentru neconstituționalitatea constatată în condițiile art. 146 lit. c) din Constituție — și anume controlul de constituționalitate al Regulamentului Senatului — nu se poate opera cu noțiunea de „primă Cameră sesizată”.

43. Celelalte aspecte învederate, și anume că alin. (10) ar fi trebuit să preceadă alin. (9), că alin. (11) ar fi trebuit să preceadă alin. (9) și (10), că nu există o corelare între alin. (8) și (11) sau comisiile permanente care trebuie sesizate în cazul constatării neconstituționalității în cadrul controlului *a priori* sau *a posteriori* pe cale de excepție, sunt chestiuni care țin de modul de configurare a Regulamentului Senatului, așadar de elaborarea acestuia, fără a aduce în discuție vreo problemă de constituționalitate.

44. În privința criticii de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 150 din Regulamentul Senatului, autorii sesizării de neconstituționalitate pleacă de la premisa că Senatul are dreptul să ceară urmărirea penală a oricărui membru al Guvernului, nu doar a celor care au și calitatea de senatori și că prin Decizia nr. 270 din 10 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 290 din 15 aprilie 2008, Curtea ar fi statuat numai cu privire la o obligație a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, și nu cu privire la un drept al Parlamentului sau al Președintelui României.

45. A accepta susținerile autorilor sesizării ar însemna că toate subiectele de drept prevăzute de art. 109 alin. (2) din Constituție au o competență generală de a cere urmărirea penală pentru membrii Guvernului, indiferent dacă sunt sau nu deputați sau senatori, și atunci s-ar ridica problema dacă pentru una și aceeași faptă o Cameră cere urmărirea penală, iar cealaltă nu, sau dacă Președintele României cere urmărirea penală, iar Camerele resping prin vot o asemenea propunere. Or, raportat la cele de mai sus, Curtea reține că, prin Decizia nr. 270 din 10 martie 2008, a analizat textul art. 109 alin. (2) din Constituție prin prisma dreptului subiectelor de drept acolo menționate — Președintele României, Camera Deputaților, Senat — de a cere urmărirea penală și a realizat o departajare funcțională, după calitatea persoanei, a competențelor celor trei autorități publice. Astfel, prin decizie, se arată că în sensul art. 109 alin. (2) teza întâi din Constituție, „înaintarea sesizării uneia dintre cele trei autorități pentru a cere urmărirea penală nu se poate face nici aleatoriu și nici preferențial de către Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, și aceasta pentru că, în conformitate cu dispozițiile art. 71 alin. (2) din Constituție, calitatea de deputat sau de senator este compatibilă cu exercitarea funcției de membru al Guvernului. Așa fiind, cumulul calității de deputat sau de senator cu cea de membru al Guvernului atrage, după sine, în mod firesc, potrivit art. 109 alin. (2), competența Camerei Deputaților sau a Senatului de a cere urmărirea penală, după caz. De aceea, în raport de cele menționate, în cazul în care Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție urmează să sesizeze una dintre cele trei autorități — Camera Deputaților, Senatul sau Președintele României — pentru a cere urmărirea penală a unui membru al Guvernului, soluția este diferențiată, după cum acesta are sau nu și calitatea de deputat sau de senator la data solicitării. În consecință, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție trebuie să se adreseze uneia dintre cele trei autorități, după cum urmează:

a) Camerei Deputaților sau Senatului — pentru membrii Guvernului sau foștii membri ai Guvernului (prim-ministru, ministru de stat, ministru, ministru delegat, după caz) care, la data sesizării, au și calitatea de deputat sau de senator;

b) Președintelui României — pentru membrii Guvernului sau foștii membri ai Guvernului (prim-ministru, ministru de stat, ministru, ministru delegat) care, la data sesizării, nu au calitatea de deputat sau de senator.

În acest fel, este stabilit, fără echivoc, un reper în funcție de care Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție urmează să sesizeze una dintre cele trei autorități publice competente pentru a cere urmărirea penală a membrilor Guvernului în funcție sau a foștilor membri ai Guvernului”.

46. Așadar, textul art. 109 alin. (2) din Constituție prevede atribuția exclusivă a celor trei autorități publice de a cere urmărirea penală a subiecților de drept în funcție de diferențierea operată de Curtea Constituțională, cerere care poate fi formulată atât la sesizarea unui subiect de drept (în cazul Deciziei nr. 270 din 10 martie 2008 de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție) sau din oficiu.

47. În consecință, Curtea constată că art. 150 din Regulamentul Senatului nu relativizează considerentele deciziei Curții Constituționale, ci constituie o expresie la nivel regulamentar a acesteia.

48. Referirile autorilor sesizării de neconstituționalitate la dispozițiile art. 173 din Regulamentul Senatului — în condițiile în care se critică aspecte care țin de răspunderea penală a membrilor sau a foștilor membri ai Guvernului care dețin calitatea de senatori — denotă o confuzie în argumentarea criticii de neconstituționalitate, în sensul că art. 173 din Regulamentul Senatului se referă la răspunderea penală a senatorilor care nu sunt/nu au fost membri ai Guvernului, în raport cu care Senatul nu are competența constituțională de a cere urmărirea penală; cererea de urmărire penală se referă la membrii sau foștii membri ai Guvernului și se constituie într-o

măsură de protecție a mandatului exercitat de membrii Guvernului, având deci caracterul obiectiv al unei garanții constituționale de ordin procedural, menite să ocrotească interesul public, și anume realizarea actului de guvernare prin exercițiul mandatului (Decizia nr. 93 din 16 iunie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 300 din 28 iunie 1999, sau Decizia nr. 665 din 5 iulie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 10 august 2007); or, încuviințarea percheziției, reținerii sau arestării deputaților sau senatorilor este un aspect al imunității parlamentare, mai exact ține de inviolabilitatea acestora (a se vedea în acest sens Decizia nr. 261 din 8 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 17 aprilie 2015, în special paragrafele 40—42).

49. În consecință, Curtea nu poate reține încălcarea prin art. 150 din Regulamentul Senatului a dispozițiilor art. 1 alin. (5) și art. 109 alin. (2) din Constituție.

50. Cu privire la criticile de neconstituționalitate privind art. 151 alin. (1), (2) și (7) din Regulamentul Senatului, Curtea constată că acestea sunt aspecte care vizează modul de organizare a procedurii parlamentare în cazul dezbaterii unei cereri de încuviințare a urmăririi penale a unui membru al Guvernului care deține și calitatea de senator; or, modul de organizare a acestei activități este o chestiune de opțiune regulamentară — desigur, în măsura în care nu se încalcă valori sau principii constituționale; în consecință, neridicându-se probleme de constituționalitate, ci aspecte de ordin organizatoric, de opțiune între diverse moduri de lucru, Curtea constată că sesizarea în privința art. 151 alin. (1), (2) și (7) din Regulamentul Senatului este inadmisibilă, analiza sa excedând competenței instanței constituționale.

51. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. c) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.c), al art. 27 alin. (1) și al art. 28 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea de neconstituționalitate formulată și constată că dispozițiile art. 89 alin. (8) pct. 2 liniuța 13 și art. 146 alin. (5) teza întâi, alin. (8), (10) și (11) din Regulamentul Senatului sunt neconstituționale.

Respinge, ca neîntemeiată, sesizarea de neconstituționalitate și constată că dispozițiile art. 89 alin. (8) pct. 2 liniuța 14, art. 146 alin. (5) teza a doua și art. 150 din Regulamentul Senatului sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 151 alin. (1), (2) și (7) din Regulamentul Senatului.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președintelui Senatului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 iunie 2016.

PREȘEDINTE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Reabilitare DN 1C Dej—Baia Mare km 61 + 500—km 147 + 990”, pe raza localității Câțcău din județul Cluj

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 5 alin. (1) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare, și având în vedere dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.144/2008 pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Reabilitare DN 1C Dej—Baia Mare km 61 + 500—km 147 + 990”,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă amplasamentul suplimentar al lucrării de utilitate publică de interes național „Reabilitare DN 1C Dej—Baia Mare km 61 + 500—km 147 + 990”, pe raza localității Câțcău din județul Cluj, potrivit planului de amplasament/hărții topografice prevăzut(e) în anexa nr. 1*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Se aprobă declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Reabilitare DN 1C Dej—Baia Mare km 61 + 500—km 147 + 990”, prevăzut la art. 1, aflate pe raza localității Câțcău din județul Cluj, expropriator fiind statul român, reprezentat de Ministerul Transporturilor, prin Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.

(2) Lista cuprinzând imobilele supuse exproprierii potrivit alin. (1), situate pe raza localității Câțcău din județul Cluj, proprietarii sau deținătorii acestora, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor, este prevăzută în anexa nr. 2 la prezenta hotărâre.

Art. 3. — Sumele individuale estimate de către expropriator, aferente despăgubirilor pentru imobilele proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Reabilitare DN 1C Dej—Baia Mare km 61 + 500—km 147 + 990”, prevăzut la art. 1, aflate pe raza localității Câțcău din județul Cluj, sunt în cuantum total de 1,6 mii lei și se alocă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, conform Legii bugetului de stat pe anul 2016 nr. 339/2015, la

capitolul 84.01 — „Transporturi”, titlul 65 — „Cheltuieli aferente programelor cu finanțare rambursabilă”, articolul 65.01 — „Cheltuieli aferente programelor cu finanțare rambursabilă.”

Art. 4. — Sumele individuale prevăzute la art. 3 se virează de către Ministerul Transporturilor, în termen de cel mult 30 de zile de la data solicitării acestora, într-un cont bancar deschis pe numele Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. la dispoziția proprietarilor de imobile situate pe amplasamentul suplimentar, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național, în vederea efectuării despăgubirilor în cadrul procedurilor de expropriere, în condițiile legii.

Art. 5. — Ministerul Transporturilor, prin Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., răspunde de realitatea datelor înscrise în lista cuprinzând imobilele proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național, de corectitudinea datelor înscrise în documentele care au stat la baza stabilirii acestora, precum și de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 6. — Planul cu amplasamentul suplimentar al lucrării de utilitate publică de interes național se aduce la cunoștință publică prin afișarea la sediul Consiliilor locale implicate, respectiv și prin afișare pe pagina proprie de internet a expropriatorului.

Art. 7. — Anexele nr. 1—2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor,
Petru Sorin Bușe
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 27 iulie 2016.
Nr. 526.

*) Anexa nr. 1 se comunică persoanelor fizice și juridice interesate, la solicitarea acestora, de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., care este depozitarul acesteia, imposibilitatea publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hărții topografice fiind determinată de impedimente de natură tehnico-redacțională.

LISTA

cuprinzând imobilele proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Reabilitare DN 1C Dej—Baia Mare km 61 + 500—km 147 + 990”, aflate pe raza localității Câțcău din județul Cluj, proprietarii sau deținătorii acestora, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor

Nr. crt.	Unitatea administrativ-teritorială	Județul	Numele și prenumele proprietarului/deținătorului terenului	Categoria de folosință	Tarlaua	Parcela	Nr. cadastral	Suprafața totală (mp)	Suprafața de expropriat (mp)	Valoarea de despăgubire a terenului, conform Legii nr. 255/2010 (lei)
1	Cățcău	Cluj	Boldor Weisz Cornelia Mariana	arabil	21	46/2		15.865	65	14,95
2	Cățcău	Cluj	Burcutean V. Ioan	arabil	21	46		5.800	122	28,06
3	Cățcău	Cluj	Bodor Erica	arabil			50079	5.450	2742	630,66
4	Cățcău	Cluj	Streang I. Vasile	arabil	21	48		2.900	377	86,71
5	Cățcău	Cluj	Cocis Ioan Victor	arabil	20	47/1		10.000	53	12,19
6	Cățcău	Cluj	Pop Gavril	arabil	20	49/2		4.000	102	23,46
7	Cățcău	Cluj	Sfânta Mănăstire Ortodoxă „Adormirea Maicii Domnului”	arabil	20	50/1		5.000	256	58,88
8	Cățcău	Cluj	Sfânta Mănăstire Ortodoxă „Adormirea Maicii Domnului”	arabil	20	50/3		3.000	226	51,98
9	Cățcău	Cluj	Sfânta Mănăstire Ortodoxă „Adormirea Maicii Domnului”	arabil	20	50/2		3.300	273	62,79
10	Cățcău	Cluj	Sfânta Mănăstire Ortodoxă „Adormirea Maicii Domnului”	arabil	20	51/1		3.300	277	63,71
11	Cățcău	Cluj	Streang Dumitru	arabil	20	52/1		7.000	587	135,01
12	Cățcău	Cluj	Baias Filip	arabil	20	53/1		5.800	486	111,78
13	Cățcău	Cluj	Repede Gheorghe	arabil	20	55/1		5.000	172	39,56
14	Cățcău	Cluj	Repede Domnica	arabil	20	56/1		4.700	194	44,62
15	Cățcău	Cluj	Simon Iuliana	arabil	20	58/1		4.000	43	9,89
16	Cățcău	Cluj	Repede Nicolae	arabil	20	57/1		4.700	18	4,14
17	Cățcău	Cluj	Comuna Câțcău	neproductiv	21				1093	75,42
18	Cățcău	Cluj	Comuna Câțcău	neproductiv	20				1801	124,27
TOTAL									8887	1.578,08

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1.553/2004 privind unele modalități de încetare a practicilor ilicite în domeniul protecției intereselor colective ale consumatorilor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 1.553/2004 privind unele modalități de încetare a practicilor ilicite în domeniul protecției intereselor colective ale consumatorilor,

republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 30 septembrie 2011, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Numerele curente 7 și 8 se modifică și vor avea următorul cuprins:

7.	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014 privind drepturile consumatorilor în cadrul contractelor încheiate cu profesioniștii, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 157/2015, cu excepția art. 4	<ul style="list-style-type: none"> • Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor • Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații
8.	Ordonanța Guvernului nr. 38/2015 privind soluționarea alternativă a litigiilor dintre consumatori și comercianți: art. 25	• Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor”

2. După numărul curent 13 se introduce un nou număr, numărul curent 14, cu următorul cuprins:

„14.	Regulamentul (UE) nr. 524/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea online a litigiilor în materie de consum (JO L 165, 18.6.2013, p. 1): articolul 14	• Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor”
------	--	--

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Viceprim-ministru, ministrul economiei,
comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri,
Costin Grigore Borc
Președintele Autorității Naționale
pentru Protecția Consumatorilor,
Marcel Bogdan Pandelică
Ministrul afacerilor externe,
Lazăr Comănescu

București, 27 iulie 2016.
Nr. 527.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

**privind acordarea titlaturii de muzeu de importanță națională
Muzeului Agriculturii Slobozia, precum și pentru aprobarea
schimbării denumirii acestuia**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 16 alin. (1) și (2) din Legea muzeelor și a colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se acordă titlatura de muzeu de importanță națională Muzeului Agriculturii Slobozia.

Art. 2. — Se aprobă schimbarea denumirii Muzeului Agriculturii Slobozia în Muzeul Național al Agriculturii.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
p. Ministrul culturii,
Lucian Vărșăndan,
secretar de stat
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,
Vasile Dîncu
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 27 iulie 2016.
Nr. 551.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PROTECȚIA CONSUMATORILOR

ORDIN

pentru stabilirea condițiilor aplicabile în vederea autorizării operațiunii de marcarea a metalelor prețioase cu marca de garanție proprie în anul 2016

Având în vedere:

— Referatul Direcției metale prețioase, pietre prețioase și Proces Kimberley nr. 2.412 din 26 aprilie 2016;

— Hotărârea Guvernului nr. 700/2012 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările ulterioare;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.344/2003, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 5 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 700/2012, cu modificările ulterioare, al art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 28 din Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.344/2003, cu modificările ulterioare,

președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emite prezentul ordin

Art. 1. — Prezentul ordin stabilește condițiile aplicabile în vederea autorizării operațiunii de marcarea a metalelor prețioase cu marcă de garanție proprie în anul 2016.

Art. 2. — Prevederile prezentului ordin se aplică operatorilor economici autorizați de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor să efectueze cel puțin una dintre următoarele operațiuni:

a) prelucrarea metalelor prețioase și a pietrelor prețioase (exclusiv producerea obiectelor și bijuteriilor din metale prețioase);

b) introducerea în țară a metalelor prețioase și a pietrelor prețioase.

Art. 3. — Condițiile necesare pentru autorizarea operațiunii de marcarea a metalelor prețioase cu marcă de garanție proprie sunt:

a) autorizația pentru efectuarea de operațiuni cu metale prețioase și pietre prețioase pentru cel puțin una dintre operațiunile prevăzute la art. 2, vizată anual;

b) personal propriu angajat cu contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată, desemnat prin decizia administratorului, care promovează testarea;

c) dotarea tehnică specifică tipului de metal prețios pentru care se solicită marca de garanție proprie conform art. 7.

Art. 4. — Documentele care se vor depune la Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor în vederea obținerii autorizației pentru efectuarea operațiunii de marcarea a metalelor prețioase cu marca de garanție proprie de către operatorul

economic, al cărui personal a promovat testarea, sunt următoarele:

a) cerere de autorizare pentru efectuarea operațiunii de marcarea a metalelor prețioase;

b) autorizația pentru efectuarea de operațiuni cu metale prețioase și pietre prețioase pentru cel puțin una dintre operațiunile prevăzute la art. 2, vizată anual;

c) proces-verbal de constatare, eliberat de personalul de specialitate al Direcției metale prețioase, pietre prețioase și Proces Kimberley, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin, prin care se atestă existența dotării tehnice prevăzute la art. 7;

d) cerere de stabilire a mărcii de garanție proprie;

e) dovada achitării taxei de autorizare pentru operațiunea de marcarea a metalelor prețioase.

Art. 5. — (1) În termen de 30 de zile de la depunerea documentației complete, prevăzute la art. 4, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor va completa autorizația cu operațiunea de marcarea a metalelor prețioase și va stabili conținutul mărcilor de garanție proprie.

(2) Personalul desemnat, care a promovat testarea, are dreptul de marcarea cu marca de garanție proprie numai a obiectelor și bijuteriilor din metale prețioase aparținând operatorului economic care l-a desemnat în vederea participării la testare și strict pentru tipul de metal prețios pentru care a promovat testarea.

Art. 6. — (1) Condițiile necesare pentru participarea la testarea în vederea autorizării operațiunii de marcarea a metalelor prețioase cu marca de garanție proprie sunt:

a) cerere de înscriere la testare al cărei model este prevăzut în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin;

b) decizia administratorului pentru desemnarea personalului propriu angajat;

c) copia contractului individual de muncă pe perioadă nedeterminată;

d) fișa de aptitudini a persoanei desemnate, eliberată de medicina muncii;

e) autorizația pentru efectuarea de operațiuni cu metale prețioase și pietre prețioase, vizată anual, pentru cel puțin una dintre operațiunile prevăzute la art. 2;

f) copia cărții de identitate sau a altui document echivalent a persoanei desemnate.

(2) Testarea va consta într-o probă teoretică și o probă practică.

(3) Vor putea susține proba practică numai acele persoane care au promovat proba teoretică în condițiile stabilite prin Regulamentul pentru organizarea și desfășurarea testării în vederea autorizării operațiunii de marcarea cu marca de garanție proprie a obiectelor și bijuteriilor din metale prețioase, denumit în continuare *Regulament*.

Art. 7. — Dotarea tehnică minimă specifică tipului de metal prețios pentru operatorii economici care solicită autorizarea operațiunii de marcarea a metalelor prețioase este următoarea:

1. piatra de analiză;

2. lupă;

3. ciocan;

4. suport de marcarea;

5. reactivi chimici, depozitați în sticlute de culoare brună, cu dop rodat și picurător, pentru: aur — 7 reactivi specifici, argint — 1 reactiv specific, platină — 1 reactiv specific;

6. chei etalon cu diferite compoziții chimice pentru fiecare titlu legal după cum urmează:

Nr. crt.	Metal prețios	Titlu %	Nr. chei etalon
1.	Aur galben	375	6
		500	6
		585	15
		750	5
		833	5
		900	4
		916	5
2.	Aur alb	375	1
		585	1
		750	1
3.	Argint	750	1
		800	1
		875	1
		916	1
		925	1
4.	Platină	950	1
5.	Paladiu	spectrometru cu fluorescență de raze X*	

7. spațiu special amenajat pentru analiza și marcarea metalelor prețioase în care este obligatorie prezența unei mese speciale de lucru și a unei case de bani.

Art. 8. — Regulamentul, precum și informațiile privind bibliografia, data și locul susținerii probei teoretice și probei practice vor fi disponibile la sediul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și pe site-ul www.anpc.ro.

Art. 9. — Pentru participarea la testarea în vederea autorizării operațiunii de marcarea a metalelor prețioase se percep taxe în limitele și în condițiile stabilite prin Regulament.

Art. 10. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,
Marcel Bogdan Pandelică

București, 15 iulie 2016.

Nr. 221.

* Spectrometrul cu fluorescență de raze X trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

— pentru toate aliajele metalelor prețioase, eroarea de măsurare trebuie să fie sub 0,5%, demonstrată prin rapoarte de aplicații ale firmei producătoare;

— abaterea standard a valorilor obținute pentru 10 măsurători consecutive efectuate în același loc pe aliajele metalelor prețioase să fie sub 0,1%, demonstrată prin rapoarte de aplicații ale firmei producătoare.

C E R E R E
pentru înscrierea la testarea în vederea autorizării operațiunii
de marcarea a metalelor prețioase cu marca de garanție

Subscrisa Societatea/PFA/AF, cu sediul social/domiciliul în localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul....., posesoare a Autorizației pentru efectuarea de operațiuni cu metale prețioase și pietre prețioase nr....., eliberată la data de....., vă rugăm să ne aprobați înscrierea la testarea în vederea obținerii autorizației pentru efectuarea operațiunii de marcarea a metalelor prețioase, pentru următoarele persoane desemnate:

1., legitimat cu B.I./C.I. seria nr., CNP, pentru¹⁾: aur , argint , platină , paladiu ;
 2., legitimat cu B.I./C.I. seria nr., CNP, pentru¹⁾: aur , argint , platină , paladiu ;
 3., legitimat cu B.I./C.I. seria nr., CNP, pentru¹⁾: aur , argint , platină , paladiu ;
 4., legitimat cu B.I./C.I. seria nr., CNP, pentru¹⁾: aur , argint , platină , paladiu ;
 5., legitimat cu B.I./C.I. seria nr., CNP, pentru¹⁾: aur , argint , platină , paladiu .

Activitatea de analiză și marcarea cu marca de garanție proprie se va face la următorul punct de lucru./sediul social din județul, localitatea, str., nr., bl., sc., ap., et., dotat în conformitate cu prevederile art. 7 din Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 221/2016 pentru stabilirea condițiilor aplicabile în vederea autorizării operațiunii de marcarea a metalelor prețioase cu marca de garanție proprie în anul 2016

Semnătura și ștampila

.....

1) Se va marca cu X căsuța corespunzătoare metalului prețios pentru care se solicită autorizarea sau menținerea autorizării.

PROCES - VERBAL
de constatare a dotării tehnice prevăzute la art. 7
din Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 221/2016
pentru stabilirea condițiilor aplicabile în vederea autorizării operațiunii
de marcarea a metalelor prețioase cu marca de garanție proprie în anul 2016

Subsemnatul(a),, din cadrul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor — Direcția metale prețioase, pietre prețioase și Proces Kimberley, în baza dispozițiilor Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. din, împuternicit prin Delegația nr. din, am constatat că Societatea deține/nu deține dotarea tehnică minimă specifică tipului de metal prețios, pentru care se solicită autorizarea operațiunii de marcarea a metalelor prețioase.

Prezentul proces-verbal a fost întocmit în două exemplare, unul pentru Societatea și unul pentru Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.

Autoritatea Națională pentru Protecția
Consumatorilor — Direcția metale prețioase,
pietre prețioase și Proces Kimberley

.....
Semnătura și ștampila

Societatea
Semnătura și ștampila
.....

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN
privind aprobarea Planului de management
și a Regulamentului sitului Natura 2000 ROSCI0329 Oltul Superior

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 110.270/A.C. din 19 mai 2016 al Direcției biodiversitate,

ținând cont de Decizia etapei de încadrare nr. 43 din 15 decembrie 2015 și Adresa nr. 109 din 7 ianuarie 2016 emise de Agenția pentru Protecția Mediului Covasna, Avizul Ministerului Culturii nr. 2.098 din 12 aprilie 2016, Adresa Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. 89.265/321.240 din 20 aprilie 2016, Adresa Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice nr. 30.674 din 25 martie 2016 și Adresa Direcției generale păduri nr. 27.877/ES din 14 aprilie 2016,

în temeiul prevederilor art. 21 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Planul de management al sitului Natura 2000 ROSCI0329 Oltul Superior, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Regulamentul sitului Natura 2000 ROSCI0329 Oltul Superior, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Simona Olimpia Negru,
secretar de stat

București, 27 mai 2016.
Nr. 995.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 590 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2016 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2016 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

